WASHINGTON DC

І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
Тел. з Ню Йорку:
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIV. Ч. 104. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 8-го ЧЕРВНЯ 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JUNE 8, 1967 No. 104. VOL. LXXIV.

РАДА БЕЗПЕКИ ОН ЗАКЛИКАЄ ДО ПЕРЕМИР'Я НА СЕРЕДНЬОМУ СХОДІ; ІЗРАЇЛЬСЬКІ ВІЙСЬКА ЗДОБУЛИ РІШАЛЬНІ ПЕРЕМОГИ, НАБЛИЗИЛИСЬ ДО СУЕЗУ; МОСКВА ЗМІНИЛА ТОН І ВИЯВЛЯЄ ПРИМИРЛИВІСТЬ; ДИПЛОМАТИЧНІ ВІДНОСИНИ МІЖ ЗДА І АРАБСЬКИМИ КРАЇНАМИ ПЕРЕРВАНО.

— ОСТАННІ ВІСТІ —

Середа, 7-го червня, 1967

В АМЕРИЦІ

КРАЙОВА АЕРОНАВТИЧНА І КОСМІЧНА Адміністрація повідомила, що космічний корабель „Лунар Орбітер 4" зробив 99% поверхні тієї половини Місяця, яка звернена до Землі. Адміністрація твердить, що присланi „Лунаром" телефота є найкращі з усіх досі зроблених. Лунар 4 фотографував поверхню Місяця з такою прецизією, що деталі світлин є на 10 разів докладніші від давніших фот. Лунар 4 кружляє довкола Місяця у віддалі від 1,623-ох до 3,844-ох миль від поверхні цієї плянети.

СЕКРЕТАР ВНУТРІШНІХ СПРАВ Стюарт Л. Юдоль, промовляючи на закінченні шкільного року в стейтовому університеті в Бавлінґ Ґріні, Огайо, заявив, що конче треба виготовити таку програму, щоб якнайменше учнів середньої школи (ґай скулу) залишали школу без її закінчення. Важко тепер тим молодим людям, які не мають закінченої принаймні середньої школи, дістати працю. При приниманні на працю, тепер працедавці вимагають крім ґай скулу ще й закінчення якоїсь фахової школи, або фахового коледжу. Батьки повинні дбати, щоб їхні діти не залишали передчасно школи.

АМЕРИКАНСЬКІ ТУРИСТИ ВИДАЛИ минулого року 3.4 більйона дол. за кордонами ЗДА. Закордонні туристи в цій країні видали в 1966-му році тільки 1.6 більйона дол., з чого виходить, що „туристичний" дефіцит становить в одному році 1.8 більйона дол. Сподіваються, що цього року велике число туристів прибуде на виставку до Монтреалу, звідки поважна скількість їх схоче заглянути до канадійського південного сусіда, і вступить подорозі до ЗДА. ЗДА не роблять відповідної реклями, щоб притягнути до себе більше число туристів із Европи і з країн Південної Америки.

ПОСПІШНИЙ ПОЇЗД, ЯКИЙ ВІД 29-го ЖОВТНЯ ц.р. курсуватиме між Ню Йорком і Вашинґтоном, вимагатиме дещо більшої заплати за їзду. За їзду до 100 миль квиток коштуватиме на 50 центів більше в порівнянні з теперішньою ціною, а за квиток за їзду понад 100 миль, на один долар дорожче. Тепер їзда з Ню Йорку до Вашинґтону коштує в один бік 10.65 дол. Цей поспішний поїзд споневорують спільно Пенсилвенійська залізнича лінія і Департамент Транспортових Справ. Цей поїзд зможе їздити зі швидкістю 150 миль за годину, але він курсуватиме зі швидкістю тільки 110 миль на годину.

ВІЦЕ-ПРЕЗИДЕНТ ГОМФРІ, промовляючи в Брукінґсі в Південній Дакоті, передбачав, що коло 2,000-го року не буде економічних знижок, бо тоді буде раціональна контроля економіки. На думку віце-президента тоді „ЗДА і дуже змінений СССР будуть можливо якнайближче співпрацювати". Гомфрі гадає, що в 2 000-му році особисті прибутки збільшаться вдвоє в порівнянні з теперішніми. Тиждень праці становитиме 28 годин, будуть довші вакації, будуть переможені численні недуги, між ними пістряк, буде повна контроля народин і зменшення приросту населення в тих країнах, де немає подостатком харчів.

У СВІТІ

СОВЄТСЬКИЙ ПИСЬМЕННИК ОЛЕКСАНДЕР СОЛДЖЕНІЦИН, АВТОР ПОВІСТИ „ОДИН ДЕНЬ В ЖИТТІ ІВАНА ДЕНИСОВИЧА, ПОШИРИВ НА московському з'їзді письменників заяву з домаганням скасування в Совєтах цензури, існуючої для літературних творів. Він стверджує, що цензура не допустила до друкування будь-яких його творів впродовж трьох років, та навів призвища 23-х видатних російських письменників, що їх твори цензуровано, між ними твори Достоєвського з минулого сторіччя. Солдженіцин ствердив, що в СССР заслано або ув'язнено коло 600 письменників.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР У ТАНТ ПРОГОЛОСИВ ЗАЯВУ НА 3 000 СЛІВ в обороні свого поквапного рішення — піти назустріч вимозі єгипетського президента Нассера та відкликати міжнародне військо з Середнього Сходу. Він твердить у тій своїй обороні, що хоч Єгипет не ставив ультиматиму, проте залишення на Синайському півострові міжнародного війська всупереч волі Єгипту, могло наразити на небезпеку життя канадійських, бразилійських, данських, індійських, норвезьких, шведських і югославських вояків, які разом становили те міжнародне військо. Американські й інші міжнародні кола критикували У Танта, що він надто поквапно виконав волю Нассера і відкликав те міжнародне військо, облегшивши таким чином Нассерові його аґресивну акцію проти Ізраїлю.

З НІҐЕРІЇ РОЗПОЧАЛАСЬ ЕВАКУАЦІЯ американських громадян з уваги на загрозу вибуху тамошньої громадянської війни. Великий американський транспортовий літак забрав з Порт Гаркуру в Ніґерії 33 жінок і 68 дітей. Після того, як Східня провінція Ніґерії проголосила відірвання від ніґерської держави та створення власної державности, центральна влада в Ніґерії мобілізує військо для приборкання того „бунту". Проголошення державности у Східній провінції є наслідком довгих і кривавих міжплемінних порахунків.

У БРИТАНІЇ СТАЛАСЬ велика леетунська катастрофа: в неділю 4 червня ц. р. пасажирський 4-моторовий літак, який віз 84 осіб з Майорки, здебільша людей, що верталися з своєї відпустки, зачіпив за вежу електрівні в місті Стокпорт в Англії і впав у центрі того міста, чудом саме на сквер, окружений мешкальними будинками. Згинули 72 особи. Більшість жертв згинули внаслідку пожежі літака, тому, що не можна було миттю видістатись з каюти. За день перед тим інший британський літак розбився у французьких Піренеях, при чому згинули 88 осіб.

НАСЕЛЕННЯ В СОВЄТСЬКОМУ СОЮЗІ ПОТРЯСЕНЕ, схвильоване і здезорієнтоване втечею Світлани Аллілуєвої - Сталіни — повідомляють кореспонденти західніх газет з Москви. Після того, як 6 березня ц. р. Світлана несподівано зголосилась до американської амбасади в столиці Індії Ню Делі, ТАСС проголосив щойно 12 травня ц. р. коротенький комунікат, ствердивши, що як довго Світлана Аллілуєва перебуває за кордоном — це її приватна справа. Лайки у совєтській пресі з минулого тижня проти Світлани Сталіни і виступ Шолохова проти неї на з'їзді совєтських письменників — заскочили підсовєтських громадян, які знали про втечу Світлани до ЗДА тільки з закордонних радіо - повідомлень.

Об'єднані Нації. — Рада Безпеки Об'єднаних Націй прийняла у вівторок 6 червня одноголосно коротку, запропоновану Америкою, резолюцію, в якій закликає обидві воюючі на Середньому Сході сторони негайно припинити воєнні дії, як „перший крок" до замирення. Те засідання попередила перша безпосередня довга розмова американського амбасадора Артура Ґолдберґа з совєтським амбасадором Миколою Федоренком. Федоренко очевидячки дістав від Москви наказ — іти на злагоду, втишити попередній войовничий тон та змінити попередню тактику, яка полягала в тому, що Федоренко не хотів входити з ніким у ніякі розмови на тему конфлікту на Середньому Сході й обмежувався до яскравого підтримування становища арабів. Хоч резолюцію Ради Безпеки ОН прийнято всіма 15 голосами, проте покищо не видно її практичних наслідків, бо війна між Ізраїлем і арабами продовжується. У цій війні явну перевагу мають ізраїльські війська. Ізраїльське летунство в перших 24 годинах завдало летунству Єгипту, Сирії і Йорданії такі важкі удари, що практично арабське летунство перестало впливати на наземні бої. Вони ведуться головно танковими з'єднаннями та змоторизованою піхотою. Ізраїльці захопили цілу низку арабських місцевостей на Синайському півострові, зайнявши насправді цілий обшир пустині Ґази, включно з містом Ґаза. Одна ізраїльська колона посувається швидко в напрямку до Порт Саїду, що лежить над Середземним морем у вході до Суезького каналу, — друга в південному напрямку, в стороні Тіранської протоки, чи радше тих укріплених горбів, з яких єгипетська артилерія бльокувала Тіранську притоку й не допускала кораблів до ізраїльського порту Елят. Врешті третя ізраїльська колона здобула йорданську частину Єрусалиму та відперла йорданське військо.

Ізраїльські перемоги спонукали, мабуть, єгипетського президента Ґамаля Абдель Нассера придумати міт про американську й британську активну допомогу Ізраїлеві. В офіційному єгипетському комунікаті сказано, що 32 американські бомбардувальники відлетіли з американської бази Вілюс у Лібії та приземлились на ізраїльських летовищах, звідкіля вони вилітали, щоб бомбардувати арабські позиції. Єгипетський пропаґандивний апарат закинув те саме американській Шостій фльоті на Середземному морі та британському летунству. Покликуючись на той закид — Єгипет замкнув Суезький канал, а Ірак і інші арабські країни припинили експорт нафти до Британії й Америки. З американського боку негайно рішуче заперечено тим вигадкам. Відповідну заяву державного секретаря Діна Раска відчитав на Раді Безпеки ОН Артур Ґолдберґ. Державний секретар запропонував, щоб міжнародні обсерватори перевірили на літаконосцях Шостої фльоти, чи тамошні літаки брали та беруть участь у воєнній акції на Середньому Сході. Московське радіо і преса, подавши коротко арабський закид на адресу ЗДА, тут же зазначили, що „Пентаґон заперечив цьому". Дипломатичні взаємини між ЗДА і Єгиптом перервані. Ізраїльський прем'єр Ешколь звернувся до совєтського прем'єра Косиґіна з проською інтервенювати у користь „миру, базованого на незалежності і територіяльній непорушності всіх країн". Совєтське радіо і преса промовчали той заклик, але й припинили цькування проти Ізраїлю. До Ню Йорку прилетів ізраїльський міністер закордонних справ Абба Ебан і брав участь на засіданні Ради Безпеки ОН, на якій представник Сирії Жорж Томех знову гостро атакував Ізраїль. У різних столицях арабських держав відбулись протиамериканські демонстрації перед будинками американських амбасад. Однак загальна ситуація — ствердують коментатори — полегшала у зв'язку з дипломатичним відступом Москви — мабуть під враженням ізраїльської воєнної переваги.

ВІЙНА НА СЕРЕДНЬОМУ СХОДІ. Арабські вояки — згідно з офіційним арабським повідомленням, оглядають рештки збитого ізраїльського літака. Із повідомлень з фронту виходить, що ізраїльська авіяція вже в перших двох днях війни у великій мірі спаралізувала арабські воєнні сили, знищивши поважну частину арабської авіяції та панцерних військ.

Два американські журналісти згинули в ізраїльсько-арабській війні

Єрусалим. — Зараз у перших 48 годинах ізраїльсько-арабської війни згинули два тамошні американські кореспонденти, один по ізраїльському, другий по йорданському боці. Тед Єйтс, кореспондент з „Нешенел Бродкестінґ Корпорейшен", який займав в цій корпорації високе становище, помер від ран, що їх дістав в йорданській частині Єрусалиму під час тамошніх боїв між ізраїльцями та йорданськими арабами. Він був колись вояком морської піхоти і брав участь у Корейській війні, як вояк-кореспондент. Майже одночасно згинув, поцілений кулею в чоло, кореспондент нюйоркського „Лайфу" Пол Шуцер, який їхав у військовому вантажному авті почерез пустиню Неґев, де велись ізраїльсько-єгипетські бої. Разом з ним їхав інший кореспондент журналів „Таймс" і „Лайф" Майкел Мок, але він встиг вискочити, коли під ворожим вогнем запалився вантажний віз. Згинув також канадійський воєнний кореспондент Бен Ойзерман, представник „Канедієн Бродкестінґ Корпорейшен".

> *ПОВІДОМЛЕННЯ УНС*
>
> *Український Народний Союз, мавши до розпорядження Фонд Наглої Потреби, призначений „на рятунок життя або волі українців у наглій потребі", звертається цією дорогою до всіх своїх членів, що мають своїх рідних в охопленій тепер війною зоні Середнього Сходу та які могли б потребувати фінансової допомоги в евентуальній евакуації, подати до Головної Канцелярії УНСоюзу їхні імена та адреси.*
>
> *Джерзі Сити, 7 червня 1967.*
>
> *ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНС*

В травні число безробітних становило 3.8 відсотка всіх робітних сил

Вашинґтон. — Департамент Праці повідомляє, що в травні цього року число безробітних виносило 3.8 відсотка всіх робітних сил країни, хоч економіка ЗДА вже п'ятий місяць збільшується в повільнішому темпі, як минулого року. Зменшилися числа затруднених в будівельному промислі і в фабриках, але число всіх затруднених збільшилося, і внаслідок цього число безробітних залишилося на тому самому рівні, бо в місяцях від січня до квітня ц. р. воно становило 3.7 відсотка всіх робітних сил. Постійно збільшується число затруднених в урядових аґенціях, і одночасно зменшується число тих, які шукають праці. Це відноситься головним чином до жінок. Покищо в травні ще не зареєструвалися сезонові працівники. Число годин праці в тижні в травні виносило пересічно 40.3, а в квітні — 40.5 годин. Число нефармерських робітників в травні становило 65,435,000, на 44,000 менше, як в квітні. Число безробітних між неграми було на два рази більше, як між білими — 7.8 відсотка.

550 ґвардистів і поліцистів шукають за ворохібниками в Ню Мексіко

Канхілон, Ню Мексіко. — 350 ґвардистів і 200 поліцистів шукають в лісах за 40 ворохібниками, які напали на судову в'язницю та звільнили десятьох заарештованих своїх прихильників. Американські мешканці еспанської національности домагаються від Уряду 2 500 квадратових миль землі в стейті Ню Мексіко, покликуючися на давні еспанські закони. З цієї причини прийшло до заворушень, під час яких заарештовано десятьох осіб. Ресс Льопез Тіхерана зібрав групу озброєних осіб та напав на в'язницю і визволив заарештованих та втік із ними в ліси. Поліція взяла як закладників членів родини ворохібників. Прихильники Тіхеріяни живуть у двох місцевостях Канхілоні і Тієрра Амарілля. Закладників тримають у великій загороді для худоби і кормлять військовими харчами. Два офіцери поліції були поважно поранені під час погоні за ворохібниками. Бунтівники твердять, що вони є законними власниками тієї землі, яку колись посідали їхні діди за тих часів, коли територія Ню Мексіко належала до Еспанії.

Заарештовано двох федеральних аґентів за поширювання фальшивих банкнотів

Ню Йорк. — 6-го червня аґенти Секретної Служби заарештували двох федеральних аґентів за те, що поширювали фальшиві двадцятидолярівки. В них сконфісковано цих підроблених банкнотів на суму $ 23 000. Заарештовані: аґент Секретної Служби 29-річний Юджін Джекі Баллард і 34-річний аґент федеральної аґенції для боротьби проти наркотиків — Джессі Стретлі. Представник Департаменту Скарбу заявив, що це перший випадок, щоб аґент Секретної Служби поширював фальшиві банкноти, бо ж його обов'язком є боротьба проти фальшивників грошей. Обидвох аґентів заарештовано на вулиці під час того, як вони старалися передати фальшиві банкноти. Аґенти відобрали підроблені банкноти, але, не знати чому, не заарештували того чоловіка, який дістав вже був фальшиві двадцятидолярівки. Заарештовані покищо сидять у в'язниці, бо не могли скласти кавції у висоті по $ 5.000.

УКРАЇНСЬКА ШКІЛЬНА ОРКЕСТРА В ШИКАҐО ЗДОБУЛА ПЕРШЕ МІСЦЕ

Шикаґо. — Шкільна духова оркестра Української катедральної школи св. Отця Миколая, у складі 22 дітей і молоді, здобула перше місце у між шкільних змаганнях усіх католицьких шкіл цього великого міста. Концертові змагання відбувались у травні. Учителем гри і дириґентом цієї оркестри є проф. Тома Вергайм.

Сітон Гол університет відзначив Кардинала Йосифа Сліпого

Савт Орендж, Н. Дж. (В. С.). — Минулої суботи, 3-го червня 1967 р. відбулася в тутешньому католицькому Сітон Гол Юніверситі ґрадуація 906 випускників. Ґрадуаційні церемонії відбувалися зранку і по - полудні під проводом Архиєпископа нюарської архидієцезії Преосв. Томаса Боляндa та президента університету єпископа І. Доґерті. Поруч ґрадуантів і кількох соток професорів цього університету, ґрадуаційні церемонії зібрали також величезні маси народу, близько п'ять тисяч гостей, родин і знайомих ґрадуантів та заінтересованих жителів довколишніх міст. Атракцією цьогорічної ґрадуації в Сітон Гол Університеті була не тільки рекордова кількість нових ґрадуантів, але й відзначення заслужених для науки, освіти і Церкви осіб почесними докторатами з різних галузей наук. Перше місце між ними зайняв Митрополит - Ісповідник Верховний Архиєпископ і Кардинал Кир Йосиф Сліпий, якому надано почесний докторат гуманістичних наук за те, що він, як підкреслив це єпископ Доґерті в своїй промові, репрезентує собою непохитну вірність своїй святій Церкві і своєму народові. Неприсутнього Кардинала заступав у цій церемонії наш стемфордський Владика Кир Йосиф Шмондюк, що його сердечно вітали всі присутні на цьому святі, зокрема латинський клер та українські професори цього ж університету, з якими Кир Йосиф провів ще окрему ґутірку. На цій врочистій ґрадуації надано також почесні відзначення і докторати для заслужених осіб, зокрема для генерального поштмайстра ЗДА Лаврентія О'Браєна, стейтового комісара шкільництва д-ра Карла Марбурґера, і ще для кількох інших заслужених діячів на полі американського шкільництва і освіти.

Офіційна присутність на цій врочистій ґрадуації єпископа Кир Йосифа Шмондюка, його репрезентативність та настрій, що його витворила промова Єпископа Доґерті про заслуги і страдницький шлях життя нашого Кардинала Кир Йосифа Сліпого, можуть бути прикладом, як баґато можна зробити для нашого доброго імени на чужині спокійною, щирою та дружньою співпрацею з чільними представниками американського наукового світу.

Цієї п'ятниці відбудуться річні збори КПШ

Ню Йорк. — На 9 червня скликано Річні Збори Комітету Пам'ятника Шевченкові. До участи запрошено 35 українських організацій - товариств центрального характеру, які стали членами К-ПШ від початку, зложивши на потреби Комітету даток у сумі $ 100. — або й більше. Запрошені теж усі члени дотеперішніх керівних органів КПШ. Кожна центральна організація має право вислати двох представників на Річні Загальні Збори, що мають вирішити кілька поважних проблем, в першу чергу намітити найближчі завдання Комітету, зокрема щодо опіки над пам'ятником Шевченкові у Вашинґтоні. Крім того, на денному порядку є внесок на зміну статуту, що має бути пристосований до нових завдань. У зв'язку з тим плянується, щоб у Вашинґтоні діяла постійна комісія КПШ, яка б пильно слідкувала за потребами опіки над пам'ятником та була в постійному контакті з офіційними чинниками міста Вашинґтону.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

УЗХ ВІДБУВ РІЧНУ КОНФЕРЕНЦІЮ

Рочестер, Н.Й. (К). — Минулої суботи і неділі, 3 і 4 червня, тут у приміщеннях Українського Американського Клюбу відбулася річна конференція Українського Золотого Хреста в ЗДА. В ділових нарадах конференції взяли участь члени Головної Управи та делеґати Відділів УЗХ. Головним предметом нарад були внутрішні організаційні справи та репрезентація УЗХ в Українському Конґресовому Комітеті Америки і на Світовому Конґресі Вільних Українців. З нагоди конференції відбувся в суботу ввечері бенкет з участю учасників нарад та гостей. Під час бенкету Ганна Черінь прочитала гумореску „Пан ситуації".

ДОПОВІДЬ ПРО ПІВДЕННИЙ ПЕЛОПОНЕС

Історично - Філософічна Секція НТШ влаштовує в суботу, 10-го червня в годині 6-ій вечором в залі Українського Інституту Америки, 2 Схід 79 вулиця в Ню Йорку — Наукову Конференцію, на якій проф. М. Заклинський виголосить доповідь на тему „З подорожі по важливих місцевинах Південного Пелопонесу".

ДОПОВІДЬ ПРО СЕН-ЖОН ПЕРСА

Ню Йорк. — Об'єднання Українських Письменників „Слово" влаштовує в неділю 11 червня ц.р. о год. 5-ій вечора в залі Українського Інституту Америки літературний вечір присвячений сучасному французькому поетові, лавреатові нагороди Нобеля Сен-Жон Персові. З доповіддю про цього видатного французького поета, колишнього дипломата й консультора вашинґтонської Конґресової Бібліотеки в справах поезії виступить письменниця Олена Василева.

ЛЯЛЬКОВИЙ ТЕАТР І МУЗИЧНИЙ САДОЧОК ВИСТУПЛЯТЬ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія. — Музичний Садочок під керівництвом проф. Юрія Оранського, виступ групи дітей з Ритмічної Кляси п-ні Марти Озарків, сценка „Сплячa царівна", у виконанні дітей Світлички Українського Золотого Хреста і презентація ґрадуанток — такою програмою буде відзначене закінчення навчального року. Імпреза відбудеться 4-го червня у приміщенні Світлички УЗХ. Її великою атракцією буде виступ Лялькового Театру, який покаже — силами дітей-водіїв ляльок — п'єску „У горах Карпатах".

ДОПОВІДЬ ПРО СУЧАСНУ УКРАЇНУ в УНДОМІ БРУКЛИН-ПІВНІЧ

Бруклин, Ню Йорк. — З ініціятиви голови 41 Відділу ООЧСУ І. Макара та ОЖ ООЧСУ, у неділю 28 травня тут відбулась доповідь ред. Л. Полтави „Сучасна Україна в світлі совєтської преси". Вступне слово виголосила голова Об'єднання Жінок Марія Матвійцьо.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid ot the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Війна і дипломатія

Більшість західніх військових фахівців схиляються до погляду, що ізраїльський Давид і цим разом переможе арабського Голіята і осягне ту воєнно - політичну ціль, що її проголосили ізраїльські лідери: проламати оточення Ізраїлю арабськими збройними силами і зліквідувати бльокаду ізраїльського порту Елят. Іншими словами, через 24 години після вибуху ізраїльсько - арабської війни можна було читати здогади, що ізраїльські війська впродовж розмірно недовгого часу — тижня-двох — здобудуть знову, як і в 1956 році, Синайський півострів і викинуть єгипетських гармашів із тих горбів, звідки вони контролюють Тіранську протоку, що веде з Червоного моря до затоки Акаби, над якою лежить ізраїльський порт Елят. Однак, ті ж західні військові прогностики погоджуються, що на довшу мету Ізраїль виграти не всилі: надто велика диспропорція людського та матеріяльного потенціялу між Ізраїлем з його територією на 8.000 кв. миль і несповна 3-мільйоновим населенням, та арабським світом, що простягається від Суезького каналу по Атлантійський океан вздовж північно - африканського узбережжя та на азійському континенті — до Південноарабського моря. Особливо підкреслюється залежність Ізраїлю від нафти, що знаходиться на арабській території.

Поки араби стоятимуть на становищі, що Ізраїль є загарбником їхньої землі, і тому немає місця взагалі для ізраїльської держави, до того часу ніяка політична розв'язка проблеми неможлива. Перспективи Ізраїлю на довшу мету тим прикріші, що араби вважають Москву за свого протектора. Звичайно, Москва ледве чи квапиться настільки активно анґажуватись по стороні арабів, щоб провокувати Америку, Британію, а подекуди й Францію, яка була завжди найбільшим доставцем зброї для Ізраїлю. Але покищо виграв Нассер, здобувши собі в очах всього арабського світу авреолю речника „священної війни" проти Ізраїлю, — і виграла Москва, спричинивши важку турботу Заходові, зокрема Америці.

Звичайно, хоч Америка й Британія стоять на становищі непорушности державно - політичного статусу кво на Середньому Сході, щоб зберегти сяку - таку рівновагу сил, британський парлямент, як і американський Конґрес, отягатимуться з активним анґажуванням себе по стороні Ізраїлю. Непопулярною була Корейська війна, непопулярною є В'єтнамська війна, хоч вони оправдані і справедливі. Тому ЗДА покищо проголосили невтральність в ізраїльсько - арабському спорі — наполягаючи на припиненні боїв та на шуканні політичного компромісу.

В обличчі війни

Існує дуже багато причин і обставин, які можуть вплинути на те, що війна між Ізраїлем і арабськими державами вже завтра припиниться, але й не менше на те, що вона може продовжуватися і навіть перетворитися в нову, вже третю в нашому сторіччі світову війну. Але вже самий факт вибуху тієї війни, без уваги на її дальший розвиток, пригадує ту жахливу істину, що навіть наявність атомової зброї масового нищення і реальна загроза повної руїни не можуть виключити війни в теперішній міжнародній ситуації.

Очевидно, що ми проти війни, бо ніхто із здоровим глуздом не може її бажати. Її не бажає, зокрема, український нарід, що зазнав найбільшого лиха і найбільшої руїни в двох світових війнах. Але не від нас розвиток подій залежить і не нам його відвернути. Проте, ми можемо на свій лад і відповідно до своїх спроможностей причинитись до миру, як до нього хоче причинитись і така велика потуга, як Америка: готовістю до війни.

На превеликий жаль, наш внутрішній стан цілком протилежний до того, що є справжнім категоричним імперативом у часі великої загрози. Нас нічого не навчив трагічний досвід розбрату не тільки в сивій давнині, але навіть у такому недавноминулому, як друга світова війна. За що ми сваримось, за що себе взаємно обвинувачуємо, навіщо витрачаємо майже всю нашу енерґію на внутрішні чвари, коли на ділі всі ми прагнемо того самого — кращої долі-волі для свого народу. Нині, коли навіть наймогутніші держави шукають і дорожать навіть найменшим своїм союзником, ми змушені без кінця й краю витрачати час і енерґію на внутрішню консолідацію, хоч дитина знає, що, будучи навіть найбільш сконсолідованими, ми не можемо подолати ті величезні завдання, що стоять перед нами, а що ж і казати про якусь одну партію чи групу або поодинокі коаліції партій чи груп. Ми також усі, щонайменше проводи всіх наших груп і угруповань, здаємо собі справу з того, що ті наші внутрішні суперечності всіляко намагається підсичувати наш ворог, бо це в його інтересі. Ніхто, жадна не тільки країна чи нарід, але й група людей не може оборонятися проти зовнішнього ворога, якщо сама є в стані громадянської війни. А наш большевицький ворог працює на довгу, часом дуже довгу мету.

Справа — можна б сказати — самонаявна, і з ким би не починати на цю тему розмови, кожний її розуміє, її потверджує і погоджується з висновками. Точно, як приписувані гетьманові Іванові Мазепі слова: всі покою щире прагнуть, та не в один гуж всі тягнуть. На всі ці теми у нас уже дуже багато сказано, написано, і навряд чи до цього можна додати ще багато нового. Тепер, в обличчі нової війни, потрібна нова акція, нова енерґія і, головно, нові вияви доброї волі збоку всіх.

Конкретно: праця Консолідаційної Комісії Українського Конґресового Комітету вже до такої міри заавансована, що повинна бути завершена в найкоротшому часі. Вона мусить завершитись успішно, і жадне з наших угруповань не може залишитись чи бути залишеним осторонь. А завершенням і маніфестацією тієї нашої повної консолідації буде запляновании на листопад цього року Світовий Конґрес Вільних Українців.

Повторюємо: незалежно від того, як розвиватимуться міжнародні події та який оборот може прийняти війна на Середньому Сході, ми мусимо бути приготовані на кожний випадок. Першим кроком до тієї готовости має бути повне і абсолютне внутрішнє перемир'я в нашій громаді, яке повинно початися вже сьогодні, зараз. Другим кроком має бути доведення до успішного закінчення консолідаційних заходів в УККА, а завершенням буде Світовий Конґрес Вільних Українців. Наші внутрішні суперечності є дослівно нічим у порівнянні з тими ідеалами і завданнями, що нас єднають. В обличчі нової війни, Боже, нам єдність подай!

НА ТЕМИ ДНЯ

ПРИКРА ПАРАЛЕЛЯ

Один з видатніших американських публіцистів Джозеф Алсоп пророкує, що вибух війни на Середньому Сході стане причиною розкладу Об'єднаних Націй, при чому покликається на паралелю: розклад Ліґи Націй внаслідок невдачі спроби запобігти агресивній війні Італії проти Етіопії в 1935 році. Дійсно, коли читати тепер історію тієї італійсько - абесинської, чи пак етіопської війни та її відгуків на терені женевської Ліґи Націй, то сумні прогнози названого американського публіциста дуже вірогідні.

Італійсько - етіопську війну попередила ціла низка „інцидентів", в зв'язку з якими процесувались Етіопія і Італія на терені Ліґи Націй. Різні „комісії порозуміння" й „арбітражі" ні до чого не доводили. Після вмаршу італійського війська до Етіопії Ліґа Націй окреслила Італію 7 жовтня 1935 р., як аґресора, а 52 держави Ліґи Націй голосували за переведення проти Італії фінансових санкцій та господарської бльокади. Але після того, як абесинський імператор Гайле Селясіє врятувався втечею за кордон, а італійський король дочепив до своїх титулів ще й титул „царя Етіопії", перша Британія заходилась „регабілітувати" Італію в Лізі Націй, і 15 липня 1936 офіційно ті протиіталійські санкції відкликано. Очевидно, що престиж Ліґи Націй був цілком загирений, і ніхто вже про неї не думав, коли Гітлер почав ставити світ перед доконані факти. Формально Ліґа Націй існувала ще до 18 квітня 1946 року, коли самозліквідувалась ніким не оплакувана.

Об'єднані Нації так само, як Ліґа Націй, не мають власної міжнародної армії і залежать від доброї волі держав - членів визнавати або не визнавати чартер ОН. Право „вета" 5-ох постійних членів Ради Безпеки, насправді СССР, спаралізувало спроможність цієї установи конструктивно розв'язувати проблеми, що залишилися в спадщині після другої світової війни. Вже дотеперішній хід єгипетсько - ізраїльського конфлікту обнизив авторитет Об'єднаних Націй, зокрема її генерального секретаря У Танта, що поквапно погодився на вимогу Нассера відкликати з Середнього Сходу міжнародне військо, вислане туди 1956 р. Якщо не вдасться знайти формули для „врятування обличчя" Нассера і Ізраїлю і припинити швидко війну, то хоч Об'єднані Нації ще й існуватимуть формально, але насправді уподібняться до Ліґи Націй в роках 1936-46.

Війна на Близькому Сході вже почалася, і найближчі дні чи тижні можуть потвердити або заперечити передбачування Алсопа.

Микола Бараболяк

КОМУНІКАЦІЇ — ОСНОВНА СПРАВА

(2)

Надто далеко поширення і видовження комунікацій спричиняє створення т. зв. марґінальних центрів. Прикладом таких центрів можуть послужити метрополітальні округи в ЗДА, де міста вбирають у себе довкілля, і країна вкривається оазами центрів. Коли б в Америці групові чи національні фактори грали ролю, могли б постати тут автономні політичні центри.

Щоб утримати панування центру, він мусить постійно прискорювати і уодностайнювати комунікації з периферіями, постійно „бомбардувати" периферії, бо інакше структура розлетиться. Втрата комунікацій із периферіями довела до розпаду царської Росії в 1917 році. Сталінові вдалося силою здержати природний процес. Щоб запобігти дальшій дезінтеґрації, спущено залізну заслону. Біда тільки, що фізична заслона не діє на довшу мету в добу електронічних комунікацій.

А коли швидкість комунікації не достосована до темпу життя, людина шукає комунікації з джерелом, що відповідає тому темпові. Росте розчарування вартостями, що їх приносить комунікація недостосованого темпу, і підложжя для дезінтеґрації приготоване.

Хоч яким сильним був опір бюрократів Церкви проти розкладових процесів, який почався з винаходом друкарської машини, ніщо його не спинило. Цей самий процес спричинили електронічні засоби комунікації: вони сприяють інтеґрації, але водночас при різнобіжності інформації є джерелом розпаду.

Дещо про волів і коня

Україна, що вирннула з середньовіччя, це була країна села і хутора, відокремлених від комунікації середовищ. Коли й була якась комунікація між хуторами, то темпом волів. Навіть не поштовими кіньми комунікувались наші предки, як це діялось на Заході. Ця недостача відповідної комунікації не давала нам змоги вирватись думкою поза межі хутора, обняти думкою ширші обрії, зорганізувати громаду; сприяла впертому консерватизмові. Недостача комунікації настановляла нас зустрічати все нове з ворожістю.

Правда, на випадок нападу татар ми прискорювали комунікацію світляними знаками і уживали коней замість волів, але небезпека минула, і ми знову сполягали на комунікаціях чумацького типу.

Під кінець минулого сторіччя ми дещо скріпили наші комунікації. Не нами побудовані залізниці почали розносити книжку і газету. Але це не був переважний засіб комунікації в Україні. Кінь репрезентує й далі швидкість у наших духових комунікаціях.

Кінь і ТВ

Кінь — це тепер музейна рідкість, також засіб розваги для амазонок (не знаю, чи їх багато між нащадками українських козачок...).

Тут і в Україні тратують нас копита електронічних комунікацій. Незалежно від того, чи ми тримаємо канали порозуміння відкритими, чи замкненими, вони бомбардують нас день і ніч, і, чи ми хочемо того, чи ні, змінюють нас. Електронічні засоби не потребують уживати слів, вони влазять у підсвідомість і опановують її. Люди пересиджують годинами перед телевізорами і не здають собі справи з того, як багато вони при тому наговорились. В Совєтському Союзі радіо намагається накинути народам колективну свідомість, і це частинно вдається. А чи не бачите цієї „колективної свідомости" і в Америці, особливо серед молодої ґенерації?

Хутір і село в Україні зліквідовані насильно. Але й тут, в Америці, фарма і містечко ліквідуються, метрополії поширюються, люди тиснуться до міст, авто і ТВ робить життя кожної людини життям „у місті". Не було б біди в тому, коли б Канів став передмістям Києва. Це було б нормально. Біда в тому, що Канів є передмістям Москви.

З цих фактів мусимо здавати собі справу і їх розуміти.

А що без комунікацій?

1917 рік заскочив нас, бо комунікації між нами не були наладнані. Ми не розуміли одне одного і не мали спільної мови. Техніку Ґутенберґа почали ми доцінювати щойно після 1917 р., але й то в дуже обмеженому засягу. Що більше, якщо йдеться про наші комунікації, ми навіть після 1945 р. живемо в епосі хутора і коня (про волів уже забули). І нині ми іґноруємо електронічні комунікації. Живемо і мислимо так, ніби їх зовсім немає, ніби вони не мають впливу на дійсність і нашу долю, ніби все так, як було 25 чи 50 років тому.

Комунікуємось пресою і на вічах, що їх звемо „зборами" і „засіданнями". Преса, як і книжка, за клясифікацією Меклюгена „холодний" засіб комунікації, що анґажує, вчить мислити і робити висновки. Біда тільки в тому, що ми ще не навчились навіть користуватись пресою. Замість бути засобом комунікації між нами і гомоґенізувати нас, деякі наші часописи радше дезінтеґрують нас на ворожі племена, коли водночас електронічні засоби, чужі, інтеґрують нас у чужі нам суспільства.

„Наради" і „засідання" — наш другий архаїчний засіб комунікації. Це „гарячий" засіб, отже безвартісний з точки зору інтеґраційного процесу. Засіб, що викликує емоції, демонстрації, коли посунений досить далеко, навіть революцію, але це комунікація, що руйнує, а не будує. Що доброго внесли демонстрації студентів, муринів? Це засіб людей, які, як реверенд Кінґ, думають, що мають монополь на правду, і хочуть насильно, без персвазії поставити на своєму. Як носії революції вони мають успіх, але ледве чи у наших умовах можуть мати позитивний успіх, крім дальшого розбиття.

Леся Храплива

ЩОБ ВАКАЦІЇ БУЛИ ЩЕ КРАЩІ

Людський організм домагається час від часу зміни звичного способу життя, домагається руху, сонця, повітря. А тим більше після довгого періоду одноманітности людська психіка щораз важче переносить нудьгу встановленої черги зайнять і вимагає, хоч на короткий час, чогось нового.

Отже, чекають на вакації малі і старші. А при цьому на старших, як звичайно, спадає ще й обов'язок зорганізувати належно життя впродовж цього періоду часу саме так, щоб усі члени родини використали його якнайкраще.

Уже хоч би те, що гори північного стейту Ню Йорк так густо помережані українськими вакаційними оселями і кожен наш більший осередок має амбіцію творити там свою оселю із власними традиціями — вказує найкраще, яка немаловажна це справа. Попри всі інші вимоги до добрих вакацій, кожен відчуває потребу впродовж них відсвіжити та скріпити свої зв'язки з українською спільнотою, як товариські, так і громадські. Недарма ж називають наші вакаційні оселі „шматками України".

Зайво й згадувати, що поглиблення зв'язків з українським середовищем має особливе значення для дітей. Для них саме тільки це середовище є рівнозначне з Україною взагалі, бо вони її не бачили.

Треба з радістю ствердити, що з року на рік розростаються наші табори й оселі для дітей. Це — наявний доказ, що батьки належно оцінюють їх значення, що є ще в нас люди, готові на труд і самопожертву, щоб дати дітям українське середовище під час вакацій.

Але саме вислання дитини в табір чи на оселю ще далеко не вичерпує всіх обов'язків батьків супроти дітей. Наше життя серед неукраїнської маси населення та при кожноденній праці батьків пересуває ще багато інших справ на час вакацій. Зрештою і поза табором ще остається досить вакаційного часу, щоб і дати широкі можливості — і створити зобов'язання для батьків.

Тут маємо на увазі хоч би заходи для ближчого зрідfestнення дитини з її батьками та родом. Ледве чи багато часу знайдуть батьки впродовж року, щоб розказувати дитині про своє давніше життя, про ближчу й дальшу рідню, про предків та Батьківщину.

Чи то за браком часу, чи тому, що „в Америці це немодно" — більшість наших дітей знає ледве з назви колишнє місце замешкання своїх батьків, а то й зовсім не знає. А вже про події родинної історії, про традицію чи заслуги своєї родини — звичайно не знає нічого. І хто ж мав би заповнити цю прогалину у свідомості та в особовості дитини, як не батьки своїми оповіданнями? Вже якби навіть не згадувати про національно-виховний момент таких гутірок просто для дитини самої, для збудження її довір'я до себе самої, її почуття власної вартости, їй треба знати, що не появилася вона „нізвідки", а що вона — спадкоємець доброї слави чесних людей.

А саме недостача цього помосту живих почувань поміж дитиною та її минулим проявляється опісля, в молодечому віці, масовим відчуженням від всього, що українське.

До дальших і дуже важливих справ, що їх слід надолужити дитині в час вакацій, належить читання українських книжок.

Це річ настільки важлива, що батьки мусять присвятити їй особливу увагу. А чомусь саме у цій ділянці наші батьки часом такі легкодушні!

А, однак, це ще дуже мало, коли дитина тільки опанує українську мову в слові та письмі. Вона мусить ще виробити собі на все життя звичку читати українські книжки. А це дві зовсім інші речі, і хоч уміння читати зумовлює витворення цієї звички, але ж ще не дає її автоматично. Можна вміти читати, але не вміти читати. І такий стан зустрічаємо, на жаль, доволі часто в нашої молоді.

А тим часом у наші модерні часи годі й уявити свідомого члена народу, який не брав би живої участи в його житті — саме через друковане слово та його постійне споживання.

Те, що „дитина ще замала для книжки" — ніяке виправдання. Маємо відповідні дитячі книжки для кожного віку, і їх повинна дитина прочитати саме в тому віці, для якого книжка призначена. Пізніше зацікавлення дитини змінюються і суто дитяча книжка стає для неї смішним анахронізмом. Тоді приходить час на „старшу" книжку, але вона, зрозуміло, вимагає вже досконалішого вміння читати! Тоді, в наших умовинах, де чужомовних книжок для кожного віку вбрід, приходить логічний вихід: занедбання української книжки на користь чужомовної. А через те і внутрішній світ цієї, а не української книжки, стане ближчим дитині. Це не значить, щоб вона чужомовних книжок не читала! Але коли при вільному виборі вона візьметься радше за чужомовну, не за українську, то це для батьків повинно бути сигналом тривоги.

Як можна зарадити цьому? Зрозуміло, тільки інтенсивним читанням українських книжок. Саме тому, що протягом року дитина переобтяжена різними обов'язками (часто і з вини батьків, які не вміють відкинути менше важливих зайнять) — вакації залишаються тим єдиним дорогим часом, коли дитина може читати якнайбільше по - українськи. Чи не накладемо ми тим дитині непосильного обов'язку? Ні, бо чим більше дитина читатиме, тим легше буде це їй приходити, аж вкінці стане бажаною та милою розривкою — а такою повинно бути читання для культурної людини.

Управи наших літніх осель, в тому числі, зрозуміло, і „Союзівки", вживають заходів, щоб можна було набувати в них українські дитячі книжки. Треба тільки, щоб батьки користали з цієї нагоди і не жалували вкласти гроша у справу, так дуже потрібну їх дітям! А втім, ціни книжок такі низькі, коли порівняти їх з іншими вакаційними видатками!

У товариських розмовах, що для них на вакаціях особливо багато часу, батьки радо хваляться успіхами своїх дітей. І слушно — тільки щоб не мусіли вони червонітися, коли дійде до справи української книжки!

СПОГАД ПРО ТЕРНОПІЛЬ

(З приводу З'їзду кол. учнів середніх шкіл Тернополя на Союзівці в днях 10 і 11 ц. р.)

Сніг притрушує чуприну,
я ще в мандрах у путі.
Чи на старість, на хвилину
бачить ще Тебе мені?

Чи побачу ті каштани як весна там розцвіте
і в городі туліпани і ще сонце золоте?
І „Заруддя" те зелене, „Оболоння" та й ще став —
дорогі місця для мене, де дитячий час минав.
Вдруге „двійку" ще дістати, як то звик малий хлопчук;
ще раз прутом хай потягне наш професор Остап'юк.
До театру просмикнутись, щоб не бачив курсор Фляк,
повз Миколу проховзнутись (а вдалось, то зник і ляк).
Ще раз бачити на вічі вліті наш Новий Город'
На фестин що поманджати з товариством у Гаї
і пісень там заспівати аж нас змінять солов'ї.
О, Тернополе мій рідний! Ти мій спогад давніх літ, —
чи будеш вільний, свобідний, чи здійсниться злотий міт?
Часто в снах Тебе я бачу — вежі, копули церков
„Монастир" стоїть неначе серед моря хоругов.
— — — — — — —
Ще в „Середню" і „Надставну" люди хмарою підуть
як крізь нашу землю славну нові лицарі пройдуть. —

Яр. К-ий

Ольга Приходько

ПРАДІД ІЛІЯ

РОДИННА ХРОНІКА З ЖИТТЯ ПОДІЛЬСЬКОГО ДУХІВНИЦТВА МИНУЛОГО СТОЛІТТЯ

Частина друга.
ПРІСЯ

(25)

Після цього Янкель ще з більшою пошаною дивився на свою сусідку і старався чим міг їй прислужитись. Коли з'явилося в місті руське військо, він вихваляв офіцерам прегарні, чисті покої в Прісиному домі, маючи на думці й те, що, живучи поблизу, вони купуватимуть у нього всякі дорогі вина і горілки, що для звичайних обивателів було не по кишені.

Отже, у Прісі оселились чотири офіцери: капітан, ротмістер та два молоденьких прапорщики, а для їхньої послуги п'ять воячків-джур, для кожного офіцера по одному і для капітана два. Спочатку Пріся трохи збентежилась — де тих джур має примістити, але скоро побачила, що вони дуже невибагливі, їли й спали в касарні, а вдень сиділи в передпокої, били байдики, крутили цигарки та страшно нудилися. Всі їхні повинності полягали в тому, щоб глянцувати офіцерські чоботи, чистити їх одяг, подавати воду до вмивання і носити горілку та всякі закуски від Янкеля.

Офіцери, довідавшись, що їхня господиня вдова по священикові, називали її матушкою. А бачачи, як „матушка" тяжко працює коло господарства, наказали своїм джурам допомагати їй у роботі. Та й самі хлопці, в більшості селянські сини, з великої нуди охоче робили всілякі послуги господині: і води наносять, і дров наколять, і гній з хліва вивезуть на город. Робили те все радо тим більше, що знали, що „матушка" віддячиться і дасть щось із домашньої страви, що їм дуже смакувало після касарняного „котелка".

Пріся спочатку боялася, що вояки будуть тягнути чи то овочі з саду, чи зеленину з городу, чи й навіть щось із хати, але офіцери її заспокоїли, що ні один вояк не посміє нічого діткнути в домі під загрозою великої кари. А молоденький прапорщик навіть пояснив: „Хіба нема інших садиб, щоб вони насмілились щось у вас украсти?"

З офіцерами Пріся жила у великій згоді. Не раз поматеринському вичитувала тим молодшим за їхнє пияцьке життя, за нерозумну трату грошей, недбальство. Вони все те покірно слухали, згоджувались, але запевняли, що при війську інакше не можна видержати.

Всі вони часто заходили до своєї матушки то щось позичити, то про щось порадитись, а то просто так посидіти та поговорити з привітною людиною, бо чулися в Літині, як на чужині.

Місцеве товариство утворювала польська шляхта. По знесенні кріпацтва, господарство, а з ним і матеріяльний добробут дідичів були зруйновані. Пани залишали батьківські оселі і переїздили до повітового міста, де більшість з них мали власні будинки. За минулих часів, звичайно в зимовій добі, панство з'їздилось до Літина, щоб спільно бавитись та бенкетувати. Тепер було не до бенкетів: фінансове положення змінилось, і мало хто з панів мав гроші, хіба ті, яким вдалося завчасу продати масток. Але ті звичайно не задержувалися тут, а від'їздили до Варшави, щоб улаштуватись там настало. Найбільш мастні виїздили за кордон.

Те польське панство, що залишилось, ні в якому разі не могло мати приязні відносини з російськими офіцерами, бо вважали їх за ворогів своєї „ойчизни" і за причину всіх своїх нещасть. Отже, офіцери в Літині чулися ізольовано, і більш освічені та делікатні гостро відчували недоброзичливість та зневажливі погляди польських дам. Єдиною розвагою для них залишалися карти та холостяцькі вечірки.

З Прісиних офіцерів найбільше пиячив ротмістр. Сильний, високий, показний мужчина. Був він розумний і верховодив над іншими.

Після тяжкої пиятики зайде ротмістр до Прісі скуйовджений, очі мутні, червоні, а сам блідий, аж сірий.

— Дай, матушка, оґурчік ілі что-нібудь кісленькоє. Тошно мнє. Свєта не віжу.

Пріся принесе і огірочок з пивниці, холодний, цупкий, квасний, часами дасть і келішок чогось такого міцного домашнього, тернівки чи полинівки. А коли ротмістрові трохи попустить, починає йому відчитувати:

— І не сором вам, і не шкода вам так своє молоде життя нищити та марнувати. Та ж то гріх! Цілу ніч п'єте, гуляєте, язиками плещете, як які волоцюги в коршмі. Та що б сказала вам ваша мати, якби побачила вас таким гірким п'яницею. Та й кожній порядній жінці бридко на таке паскудство дивитися. Отак старим бурлакою ціле життя будете нудити та людям очі колоти. Ганьба на вас і дивитись!

— Так, матушка; правда ваша, вилайте мене добре, легше мені буде, коли так висварите. Все згадую свою маму рідну. І вона на мене часто гримала та безпутним сином називала. Все правда. Але в нашому військовому ділі не можна бути „путним". Що ми, власне, робимо? Людей забиваємо та калічимо. Щодня на муштрі вчимо наших вояків, як ворогів нищити. А ті вороги такі самі люди, як і ми. І їх так само вчать забивати нас. Як про це зачну думати, так хоч кулю собі до лоба, хоч впитися до безпам'ятства.

Українки при ХОС у Бразилії збирають фонди на пам'ятник Т. Шевченкові

Куритиба, Бразилія — Голова новообраної Управи Жіночої Організації при Хліборобсько - Освітньому Союзі в Бразилії п-і Ірина Рибка повідомила через тижневик „Хлібороб" ч. 12, що членки організації беруть жваву участь у збиранні фондів на пам'ятник Тарасові Шевченкові в Бразилії. Жіноча організація візьме участь у ярмаркові худоби, що відбудеться заходами уряду в паркові Кастело Бранко. „Будемо продавати там українські писанки, вишивки і українські страви. Задумуємо влаштувати сеанси бінґа, з розпродажем різних речей. Зібрані гроші мають піти на будову пам'ятника Т. Шевченкові в Курітібі." Цього року Хліборобсько - Освітній Союз у Бразилії відзначає 45-річчя своєї діяльности.

Український Літературно Мистецький Клюб Ню Йорк 149-2 ave

● З Літературного-мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю 9 червня ц. р. відбудеться там музичний вечір, присвячений фортепіяновій клясі Меляній Байловоі, одної з педагогів Українського Музичного Інституту. Виступлять з музичними продукціями семеро вихованців тієї кляси, між ними деякі надзвичайно талановиті юнаки й юначки. Початок о год. 8 веч.

НЕ ЗАБУВАЮТЬ ПРО СИМОНА ПЕТЛЮРУ

Завжди лайливим словом, але й далі в УССР преса згадує з різних нагод ім'я Головного Отамана Симона Петлюри. Найновіша згадка: київський „Перець" з квітня, ч. 8, помістив репродукцію большевицького плякату з 1920 року. На ньому зображено Симона Петлюру в шароварах і чоботях, з шликом і вусами (котрих ніколи не мав), як він втікає від червоних баґнетів, кажучи: „Ну, тепер у мене дійсно нема ґрунту під ногами". До плякату додано пояснення: „Після заняття Червоною армією Кам'янця Петлюра зовсім залишився без території". Зазначимо, що чергова згадка про Симона Петлюру цього разу надрукована в журналі, який виходить накладом в 1 мільйон 170 тисяч примірників...

Суддя визначив Спекові смертну кару на електричному кріслі

Піорія, Іллиной. — Суддя Окружного Суду Герберт С. Пешен визначив кару смерти на електричному кріслі Ричардові Ф. Спекові, якого суд присяжних визнав винним у вбивстві 8-ох молодих медичних сестер в Шикаго. Визначений судом оборонець підсудного Джералд В. Гетті заявив судді, що його клієнт не має нічого сказати в своїй справі. В стейті Іллиной в справі кожної смертної кари оборонець мусить внести відклик до Стейтового Найвищого Суду, і тому оборонець Спека вніс апеляцію, і то на заклик судду Пешена. Виконання смертної кари призначене суддею на 1-го вересня ц.р. Оголошення смертної кари не зробило на Спека жадного враження. В судовій залі були присутні члени родини Спека. Були також в залі чотири батьки вбитих дівчат.

УСК — Ню Йорк та ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ — Нюарк, запрошують на

ВЕЛИКИЙ ВЕСНЯНИЙ СПОРТОВИЙ ПІКНІК

що відбудеться

11 червня 1967 р. в Українському Селі в Бавнд Бруку

В програмі: ЗМАГАННЯ ДРУЖИН КОПАНОГО М'ЯЧА — НОВАКІВ, ОЛДБОЇВ І ПЕРШИХ ДРУЖИН та ІНШІ НЕСПОДІВАНКИ.

До танців пригравати ме оркестра „МРІЯ". Початок о год. 12-ій дня. УПРАВИ

Українське Лікарське Товариство

ВІДДІЛ МЕТРОПОЛІЇ НЮ ЙОРК

повідомляє, що

в суботу, 10-го червня 1967 року

о год. 8:30 веч.

в УКРАЇНСЬКОМУ ІНСТИТУТІ АМЕРИКИ

2 Схід 79-та вулиця в Ню Йорку

— відбудуться —

ШИРШІ СХОДИНИ

на яких

д-р Т. Крупа

доповідатиме на тему:

„ПИТАННЯ ГІГІЄНИ В УКРАЇНСЬКИХ ЛІТНІХ ТАБОРАХ МОЛОДІ"

До участи в нарадах і дискусії запрошується Представників Українських Молодечих Організацій та заінтересованих цією темою Громадян.

СКОРИСТАЙМО З НАГОДИ!

Тут група здібних і компетентних університетських професорів пропонує свій час і свої гроші, щоб зробити діло, з якого ми всі — і тут, і там — скористаємо. Ми пропонуємо теж найбільш ощадний й успішний спосіб для поширення української правди поза нашу кольонію. Будемо вдячні за Ваше довір'я. Будемо теж вдячні за Вашу допомогу у розбудові нашого Наукового Фонду в Америці. Ми самі того великого діла зробити не зможемо.

Виписуйте чек на:
The Parma Saving Co.
Research Endowment
of UAAUP

Account No. M-7548

Висилайте чек до:
The Parma Savings Co.
5839 Ridge Rd.
Parma, Ohio 44129

За інформаціями пишіть до:
Prof. M. Melnyk
1150 Meloy Rd.
Kent, Ohio 44240

ВИСИЛАЄМО БЕЗПЛАТНО

показове число цікавого, багато ілюстрованого місячника для молоді в юнацькому віці

ЮНАК

● Якщо Вашим дітям сподобається „Юнак", передплатіть їм його. ● Річна передплата: $5.00. ● Витніть це оголошення і вишліть його на адресу:

YUNAK Magazine
2199 Bloor St. West, Apt. 14
Toronto 9, Ont., Canada

Прошу прислати мені безплатне показове число „Юнака". (Подайте адресу по-англійському):

(ваше ім'я і прізвище)

(докладна адреса)

ПАСПОРТ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

3-мовний Памфлет КУК з нагоди 100-річчя одержить кожний, хто вплатить добровільний даток на Національну Вкладку за рік 1967.

На українській, англійській і французькій мовах разом з численними і дотепер не публікованими фотознімками, це вийнятковe видання говорить про осяги і перспективи Української Громади в Канаді. Ювілейний Памфлет освідомить нашу молодь, запрезентує нас перед чужинцями на Експо і опридільть нашу позицію серед канадійців не-українського походження.

Звертайтеся прямо до своїх Відділів КУК на місцях, або пишіть до Централі КУК (456 Мейн Ст., Вінніпеґ) залучивши даток на Національну Вкладку 1967.

КУК приймає датки по $10.000 на кошт другого видання того памфлету, в якого ювілейних примірниках будуть видруковані прізвища всіх Жертводавців.

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО"

У неділю, 11-го червня 1967 року

о 5-ій год. веч.

в залі Українського Інституту Америки
2 Іст 79-та вул (ріг 5-ої Еве.) в Ню Йорку

— відбудеться —

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР

присвячений творчості сучасного відомого французького поета, нобелівського лавреата СЕМ-ЖОН ПЕРСА.

Доповідь про творчість Сем-Жон Перса прочитає

ОЛЕНА ВАСИЛЕВА

Після доповіді запитання і дискусія. Гостям раді.

Український Музичний Інститут Америки, Інк.

у НЮ ЙОРКУ

Неділя, 11-го червня 1967 року

Заля Літературно-Мистецького Клюбу

РІЧНІ УЧНІВСЬКІ КОНЦЕРТИ

Нижчі роки: год. 3:30 по пол.
Середні, вищі і концертові: год. 6-та веч.

Вступ за програмками.

Увага! Трентон і околиця! Увага!

ПОВІДОМЛЕННЯ

Цим повідомляється Шановне Громадянство міста Трентону і околиці, що

в НЕДІЛЮ, ДНЯ 11-го ЧЕРВНЯ 1967 року

в годині 3-ій по полудні
в приміщенні „СОКОЛ ГОМ" (словацька заля)
при 697 Сентер вулиці в Трентоні, Н. Дж.

— відбудеться —

Доповідь п. інж. Д. Ярко

голова Головної Управи СВУ ЗДА
на тему

ВІД ОБОРОНИ ДО НАСТУПУ

Всіх зацікавлених до ласкавої участи запрошує
Осередок СВУ міста Трентону

Дня 9-го липня 1967 р. в Гантері, Н. Й.

в залі готелю „КСЕНЯ"

— відбудеться —

РОДИННИЙ З'ЇЗД НАЩАДКІВ

чоловічих і жіночих відгалужень спільного предка

бл. п. о. ОЛЕКСАНДРА ВОЛЯНСЬКОГО

(урод. 1745 р.)

У програмі: відправи в Церкві, а після них прийняття під доглядом п. В. Кобзяра, власника мотелю і спільна гутірка про родинне дерево та його вітки.

Учасники З'їзду є прошені спрямувати зголошення на адресу: Mr. Stephan Wolansky, 1609 East Main Street, Bridgeport, Conn. 06608.

В справі побуту і нічлігів, проситься звертатися до п. В. Кобзяр на адресу: Mr. V. Kobziar, Motel "Xenia", Hunter, N.Y. 12442.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ

Відділ:

КЛІВЛЕНД і ЛОРЕЙН, Огайо

РІЧНИЙ КОНЦЕРТ УЧНІВ

Субота, 10-го червня 1967 року

о год. 7:00 веч. Заля Малого Театру

ПАРМА СІНІОР ГАЙСКУЛ

6285 Вест 54-та вул., Парма, Огайо

Зиступають учні кляс фортепіяну і скрипки таких учителів: Ярослава Барнич, Ірина Винницька, Марія Грушкевич, Дарія Микита, Мирон Шиян.

64-ий ВІДДІЛ СУА в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

— влаштовує —

в суботу, 10-го червня 1967 року

о год. 6:30 веч.

ЗУСТРІЧ

— з —

проф. д-ром Володимиром Кубійовичем

в МАЛІЙ ЗАЛІ УНДОМУ

140 2-га Евеню, Ню Йорк, Н. Й.

На цю зустріч запрошує Шановне Громадянство і все Членство Союзу Українок Америки й околиці

УПРАВА

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ
УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ, ІНК.

— влаштовують —

ВЕЧІР ФОРТЕПІЯНОВОЇ МУЗИКИ

у виконанні студентів

МЕЛЯНІЇ БАЙЛОВОЇ

В програмі: Бетговен, Беркович, Фоменко, Ґріґ, Лисенко, Мендельсон, Нижанківський, Рахманінов, Шопен і Шуберт.

Фортепіяновий квартет, дует, концерти і сольові точки. Виступають: Наталя Даниш, Марія Дармограй, Мирося Ковалів, Олесь Кузишин, Оксана Макарушка, Віра Никифорук, Ірина Тромпса.

П'ятниця, 9-го червня 1967 року

Початок точно о год. 8-ій веч.

в залі Л.-М. Клюбу, 149 Друга Аве., Ню Йорк

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що в понеділок, 5-го червня 1967 р. упокоївся в Бозі наш Найдорожчий ТАТО

бл. п.
МИХАЙЛО ПОЛОВАЙ

зам. 60 Union Pl., N. Arlington, N.J.
вдівець по бл. п. Тересі.

Тіло Покійного спочиває в похоронному заведенні Armitage Funeral, 596 Belgrove Dr., Kearny, N.J.

ПОХОРОН відбудеться в п'ятницю, 9-го червня 1967 року. О год. 10-ій ранку буде відправлена Заупокійна Служба Божа в церкві Our Lady Queen of Peace, а опісля на цвинтар Holy Cross Cemetery, N. Arlington, N.J.

В глибокому смутку:

діти: ЕЛІЗАБЕТ РЕҐУЛА
ДЖЕК, ЕДВАРД і ЛЮЇС

В глибокім смутку повідомляємо Рідню і Знайомих, що у вівторок, 6-го червня 1967 року упокоївся в Бозі, заосмотрений Найсвятішими Тайнами наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДО

бл. п.
ІЗИДОР АНДРІЙ ІВАСИКІВ

нар. 1887 року в Сколім, Зах. Україна,
був. директор шкіл в Сколім і Гедецав, Німеччина.

Тіло Покійного спочиває в похоронному заведенні Петра Яреми.

ПАРАСТАС буде відправлений в четвер, 8-го червня ц. р. о год. 8-ій веч.

ПОХОРОН в п'ятницю, 9-го червня 1967 року о год. 10-ій ранку на цвинтар Gate of Heaven, Mt. Pleasant, N.Y.

Горем прибиті:

ЕВФРОЗИНА — дружина
ЗЕНОН і ОЛЬГА — син і синова
ЮРІЙ, РОМАН і МАРКО — внуки

У ДЕВ'ЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п.
ЛІДІЇ ПОСТОЛЮК

будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ БОГОСЛУЖЕННЯ

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж.
В ЧЕТВЕР, 8-го ЧЕРВНЯ ц. р. о год. 9-ій ранку в КАПЛИЦІ св. ап. ПЕТРА і ПАВЛА при Бентлей вулиці

НЮАРК, Н. Дж.
В П'ЯТНИЦЮ, 9-го ЧЕРВНЯ ц. р. о год. 7:30 ранку в Церкві св. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ при Сенфорд і Айві вулицях

Про молитви за спокій душі Покійної просять

МУЖ, ДОНЯ і РІДНЯ

БРАТСТВО КОЛ. ВОЯКІВ 1-ої УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ СТАНИЦЯ НЮАРК, Н. Дж.

Управа Станиці 1 УД УНА в Нюарку повідомляє, що

у суботу, дня 10 червня 1967 року

о год. 9-ій ранку ц. р. в Церкві св. І. ХРЕСТИТЕЛЯ в Нюарку, Н. Дж. відправиться

СВЯТА СЛУЖБА БОЖА

враз із ПАНАХИДОЮ
за спокій душі бл. п.

о. ЙОСИФА РЕЙНАРОВИЧА

одного із святителів нашого Станичного Прапору, як також Батька Секретаря Станиці.

На цю Службу Божу запрошуємо усе Громадянство міста Нюарку, Ірвінґтону і околиці.

Участь усіх Членів Станиці обов'язкова.

УПРАВА СТАНИЦІ

Замість квітів на могилу Українського Січового Стрільця, нашого Дорогого Товариша праці, композитора і диригента

ЯРОСЛАВА БАРНИЧА

складаємо суму 50 долярів на фонд Видавництва „Червона Калина".

КОЛИШНІ АКТОРИ ЛЬВІВСЬКОГО ОПЕРНОГО ТЕАТРУ

В суботу, дня 10-го червня 1967 року

о год. 5-ій веч.

на Українському Православному Цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

на МОГИЛІ

сл. п.
ДМИТРА ПОТОРОКИ

відбудеться

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА

МАРІЯ ПОТОРОКА з РОДИНОЮ

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
240-ий Відділ ім. полк. Євгена Коновальця
Клівленд, Огайо

З глибоким жалем повідомляємо усіх Членів УНСоюзу і все Українське Громадянство, що 1-го червня 1967 року після важкої недуги, відійшов у Вічність на 71-му році життя, наш Член

сл. п.
проф. ЯРОСЛАВ БАРНИЧ

композитор, педагог, музичний керівник багатьох українських мистецьких ансамблів в Україні, Західній Европі й Америці.

ПОХОРОН відбувся в понеділок, 5-го червня 1967 р., о год. 9:30 ранку з українського похоронного заведення Михайла Колодія в Клівленді до Української Католицької Церкви ім. св. Андрея в м. Парма, Огайо, й після Служби Божої на український католицький цвинтар біля цієї Церкви.

В усіх Заупокійних Богослуженнях співав Український Хор ім. Тараса Шевченка, що ним диригували довголітній голова Управи Хору, Олександер Чайка, та відомі українські диригенти, інж. Ярослав Филипів і Кирило Цепенда з Дітройту, Миш.

Для ВП. Рідні сл. п. проф. Ярослава Барнича, складаємо вислови глибокого співчуття.

УПРАВА И ЧЛЕНСТВО
240-го ВІДДІЛУ УНСоюзу

Отсим ділимось сумною вісткою з Українським Громадянством в країнах вільного світу та в Україні, що дня 1-го червня 1967 року о год. 8-ій веч. в Клівленді, Огайо, упокоївся в Бозі

ЯРОСЛАВ БАРНИЧ

народжений 30-го вересня 1896 року у с. Валинці біля Коломиї, б. вояк Леґіону Українських Січових Стрільців, кол. музичний керівник Театру „Бесіда" у Львові, Міського Театру в Ужгороді (1922-1927), Гуцульського Ансамблю в Станиславові (1940-1941), Львівського Оперного Театру, Театру В. Блавацького в Авґсбурзі, Українського Хору ім. Т. Шевченка в Клівленді (1950-1965); український композитор; учитель музики в жіночій семінарії й гімназії С.С. Василіянок у Станиславові, професор церковного співу й історії церковної музики у Богословській Академії у Станиславові, учитель Українського Музичного Інституту в Клівленді й Лорейні; виховник і приятель української молоді на Рідних Землях і на чужині; почесний громадянин м. Вінніпеґу, Манітоба; м. Клівленду, м. Парма й м. Лорейну, Огайо.

ХАЙ ВІЛЬНА АМЕРИКАНСЬКА ЗЕМЛЯ БУДЕ ЙОМУ ПЕРОМ!

УКРАЇНСЬКИЙ ХОР
ім. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

З невимовним болем у душі дозволяємо собі повідомити всіх ВП. Учителів і Учнів Українського Музичного Інституту в Америці, що вечором, дня 1-го червня 1967 р. заснув навіки в Клівленді, Огайо, сеньйор нашого учительського складу

ЯРОСЛАВ БАРНИЧ

професор музики, видатний композитор і диригент та заслужений педагог української молоді.

ВП. Рідні нашого Покійного Професора, найщиріші вислови сердечного співчуття складають

УЧИТЕЛІ ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО МУЗИЧНОГО ІНСТИТУТУ
в Клівленді й Лорейні, Огайо

Ділимося з Громадянством сумною вісткою, що 1-го червня 1967 рому, помер

сл. п.
ЯРОСЛАВ БАРНИЧ

чотар УСС
на 71-му році життя.

Прибиті горем Родині Покійного, висловлюємо найглибші співчуття.

СТАНИЦЯ БРАТСТВА УСС
Клівленд, Огайо, ЗДА

Ділимося сумною вісткою з Українським Громадянством, а зокрема з Колеґами-Акторами в Краю і на еміґрації, що в четвер, 1-го червня 1967 р. відійшов у Вічність на 71-му році творчого життя

бл. п.
ЯРОСЛАВ БАРНИЧ

видатний український громадянин і композитор, диригент Львівського Оперного Театру і багатьох інших українських театрів і хорів.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбулися в понеділок, 5-го червня 1967 року з Української Католицької Церкви ім. св. Андрея в Клівленді, Огайо.

КОЛ. АКТОРИ ЛЬВІВСЬКОГО ОПЕРНОГО ТЕАТРУ

Висловлюючи глибоке співчуття Родині і Українській Громаді з приводу смерти невтомного Трудівника в царині театрального мистецтва

Ярослава Барнича

замість квітів на могилу,
складаємо $20.00
на Фонд УВАН в Ню Йорку.

Олімпія ДОБРОВОЛЬСЬКА
Йосип ГІРНЯК

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 10-го ЧЕРВНЯ 1967 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Володимира — 130 Відд. о год. 8-ій веч. у приміщенні Укр. Кат. Ветеранів при 33 Іст 7-ма вул. Перед зборами можна вплатити членські вкладки. — І. Малець, секр.

АМБРІДЖ, Па. Місячні збори Т-ва св. Василія — 161 Відд. о год. 7-ій веч. в Клюбових приміщеннях. — П. Роновський, мол., секр.

КЛІФТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Укр. Січ — 182 Відд. о год. 6-ій веч. в залі Укр. Правосл. Церкви при 45-47 Говп Аве, Пассейк, Н. Дж. — Управа.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. І. Хрестителя — 270 Відд. о год. 7-ій веч. в УНДомі при 90-96 Фліт вул. Проситься вирівняти залеглі вкладки та вплачувати біжучі. Проситься заступників відділових прийти на збори, бо п. Шаран і п. Островський мусять виїхати до Канади. — Управа.

НЕДІЛЯ, 11-го ЧЕРВНЯ 1967 р.

БАЛТІМОР, Мд. Місячні збори Б-ва Пресвятої Тройці — 320 Відд. в год. 1:30 по пол. в Укр. Гор. Клюбі при 3101 O'Donnell St. Проситься чл. вирівняти свої вкладки. — Д. Пісецький, предс., І. Малко, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Місячні збори Т-ва Любов 45 Відд. від год. 11:30 до 1:30 в домі У.А.Горожан, 847 Франклін вул. Проситься членів прибути на збори і забрати свої дивіденди та вирівняти залеглі вкладки. — Управа.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла — 102 Відд. зараз по співаній Сл. Божій о год. 11:30 рано в церковній залі св. Йосафата, 5720 State Rd., Parma, Ohio. — І. Попович, предс., М. Бобечко, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Збори Т-ва Єдність — 163 Відд. о год. 12-ій дня в домі Горожан, 847 N. Franklin Street. Проситься всіх довжників вирівняти свої залеглості. — С. Филик, фін. секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Збирання вкладок Т-ва Дністер — 430 Відділ відбудеться: в неділю 11 червня в Тризубі в годинах від 1-3 по пол.; в неділю 18 червня в Укр Клюбі при Френклін вул. в год. від 11:30-1:30 по пол.; в суботу, 24 червня в Укр Клюбі при 23 і Брави вул. в год. від 7:30-9:30 веч. — О. Бакай, секр.

Трентон, Н. Дж.

ПОПИС УЧНІВ УМІ

Старанням Українського Музичного Інституту, відділів в Трентоні і Нюарку, відбувся тут, 6-го травня в концертовій залі „Контемпорарі Гол" при 176 Вест Ст. концерт учнів фортепіянової кляси, проф. Д. Каранович і проф. Г. Клим з УМІ в Нюарку та скрипкової кляси, проф. Я. Лабки і проф. В. Тритяка — УМІ в Трентоні. У програмі концерту, що його влаштовано заходами проф. Дарії Каранович і проф. Дарії Кузик, учительки гри на скрипці в американській Музичній Консерваторії в Трентоні, були твори на фортепіян і скрипку українських та чужих композиторів. А саме: Фортепіянова кляса: Уліта Ольшанівська (УМІ Нюарк, кляса проф. Д. Каранович) виконувала твори: Моцарта — Сонатіна, Берковича — Вальс, та Баха — Прелюдія. Мотря Ходновська (УМІ Нюарк, проф. Д. Каранович) — Шумана — Романца, Баха — Фуга; Довелла — Ріґаудун. Ірина Пелех (УМІ Нюарк — проф. Г. Клим) — пописувалася творами: Лисенка — Елеґія та Фоменка — Поема Карпат. Леся Романів (УМІ Нюарк — проф. Д. Клим): Ревуцького — Пісня, Барвінського — Думка та Шопена — Вальс. Оксана Равелюк (УМІ Нюарк — проф. Г. Клим): Бах — Сільоті — Органова Прелюдія, Ґодарда — Концертовий Етюд та Копленда — Кішка і мишка. Скрипкова кляса: Орест Надраґа (УМІ — Трентон, проф. Я. Лабка): Раффа — Каватіна. Юрій Турчин (УМІ — Трентон, проф. В. Третяк): Моцарта — Концерт Д-дур, перша частина. Обом молодим скрипалям акомпаніювала на фортепіяні — Марійка Гафткович (УМІ — Трентон).

Концерт розпочався вступним словом проф. Д. Каранович та закінчився словом подяки виконавцям і організаторам цієї імпрези — проф. Я. Лабки. Чистий дохід призначено на видання 5-го тому „Українських народних мелодій" проф. д-ра Зиновія Лиська. Згадуючи про цю, наскрізь гарну і позитивну імпрезу, слід було б висловити прилюдну подяку її організаторам — паням проф. Д. Каранович, та проф. Д. Кузик, що при своїх зайняттях вміють найти ще час на подібну працю. Також батькам молоді, що виступала на концерті належиться подяка за те, що дають своїм дітям музичну освіту в українській музичній школі. Усім молодим виконавцям, вік яких хитається від 5-ти до 15-ти років та виконувані твори яких, зокрема на доброму концертовому фортепіяні, були добре виконані.

(юко)

С. КОВПАК ДІСТАВ ЩЕ ОДИН ОРДЕН

З нагоди 80-річчя С. Ковпака — керівника великого совєтського партизанського загону під час Другої світової війни, Верховний Совєт ССР нагородив його ще одним орденом. „Молодь України" з 26 травня помістила фотознимку Ковпака, який розмовляє з „бойовими друзями", згадуючи про той похід з надсеймських лісів до Карпат, про боротьбу проти німецького окупанта. Сидір Ковпак, родом українець, міг би пригадати в тій розмові про бій з УПА, яка провадила боротьбу проти обох окупантів: німців і тих, які дали йому ще один орден.

КНИЖКИ

КНИЖКИ Ів. МАНИЛА ТА ІНШИХ

Г. Квітка - Основ'яненко: Романи $2.40; М. Глухенький: Коліївщина (ром.) $2.30; А. Орел: Словник чужомовних слів (укр. мовою, три томи), $6.75; Ів. Овечко: Не плач, Україно! (нові твори) $1.00; М. Бажан: Італійські зустрічі — $0.65; „Ельдорадо" (вибрані твори укр. письмен.) $0.60; П. Мирний: Повія (ром.) $2.65; В. Чапленко: Твори $3.00; С. Скляренко: Святослав (ром.) $2.85; Ів. Ле: В снопі дозріває (твори) $2.00; І. Манило: Вайкар (вибране) $0.65; Пеани і кпиини $0.50; Грім за зорею $0.60; Січ і відсіч $0.50; Україна сама... (нові твори, 1966) $0.75. Рецензії на книжки Ів. Манила читайте в останніх числах „Укр. Народного Слова" (США), „Визвольного Шляху" (Англія), „Вільного Світу" (Канада) та ін. Деякі книжки висилаємо безкоштовно. Замовлення та гроші просимо ласкаво висилати на адресу письменницького об'єднання „ВОЛОСОЖАР":
WOLOSOZAR
Vineland, N.J. 08360, USA

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 інч через одну шпальту за культурні імпрези (академії, посмертні згадки, розшуки, подяки)	$2.00
1 інч через одну шпальту за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. п.)	$3.00
1 інч через одну шпальту за політичні оголошення (виборчі кампанії)	$4.00
Оголошення через 8 шпальт (ціла сторінка) по за інч за кожного рода оголошення.	$3.00
Виготовлення кліше на одну шпальту	$4.75
Виготовлення кліше на дві шпальти	$6.50

Повідомляється всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, доки не будуть вирівнані попередні рахунки.

ТАРЗАН, Ч. 5820. Надбережні скакунці!

"IT WOULD TAKE AN AWFULLY LARGE CREATURE TO SHOOT THIS ARROW," SAID TARZAN

BART CODY SHUDDERED. "I-I PRESUME YOU MEAN ONE ABOUT EIGHT FEET TALL..."

NOW THE MEN GLANCED ABOUT APPREHENSIVELY-- FOR IT WAS OBVIOUS THAT THE MONSTROUS STRANDLOPERS DID INDEED EXIST!

— Треба б жахливо великого сотворіння, щоб випустити цю стрілу! — сказав Тарзан.

Барт Коді задрижав. — Я гадаю, що ви думаєте про те, вісім стіп заввишки...

Тепер люди кмітливо поглянули на себе... Бо ж це було очевидним, що величезні скакунці направду існують!